

مهاجران افغان را دریابیم !

ایجاد تشنج و براه اندازی حمام خون و خشونت را افشا کنیم !

بیش از چهار دهه است که سرمایه داری امپریالیستی، افغانستان را به تنور داغ جنگ علیه مردم زحمتکش آن با همه آمال و تلاششان برای پیشرفت و زندگی در صلح بدل کرده است. هدف آنها باز کردن جبهه ای دیگر برای گسترش تسلط بر منطقه و برپا کردن آتش جنگهای بزرگتر است. ارتجاع منطقه (عربستان سعودی،...) و افغانستان کار چاقکنان سرمایه داری امپریالیستی غرب هستند. تنها نگاهی به نقشه سیاسی این منطقه ترند پلید آنها برای ایجاد محاصره و تجاوزگازانبوری علیه جمهوری خلق چین و فدراسیون روسیه را آشکار میکند. افزوده بر اهداف دور و استراتژیک، بهره وری از منابع گرانبهای این کشور، برای لاشخواران، طعمه چربی است.

کارگران افغان راه چاره ای در این درگیری و نابودی کارپایه واز هم گسیختگی کشورشان نیافته، برای لقمه نانی، نیروی کارشان را در کشورهای همجوار عرضه میکنند. همانگونه که تقریباً در تمامی کشورهای سرمایه داری رایج است، از ا.م. آمریکا تا ژاپن، از روسیه تا امارات عربی و... نیروی کار کارگر مهاجر و منکوب شده منبع سود ویژه سرمایه داری است. کارگری که همواره مورد تحقیر و سرکوب هم هست.

با تسلط اسلامیستها به یاری امپریالیستهای غربی بر افغانستان، توده های بیشتری، راه رفقای کارگر پیشین خود را در مهاجرت پی گرفتند.

دولت شبه نظامی رئیسی طی چند ماه گذشته اقداماتی گوناگون با اهدافی متفاوت در قبال پناهجویان افغان پیش گرفت. جمهوری اسلامی تلاش میکند تا مهاجرین را در معاملات با غریبهها بازیچه سوداگری خود کند. دیدار رضادوست مدیرکل امورمهاجرین با مونسلفیر آلمان در تهران (۱۴۰۰/۱۲/۱۷) در راستای تأمین گونه ای از این اهداف بود.

جمهوری اسلامی ایران همواره از مهاجرین بمنزله گوشت دم توپ در جنگها بهره برده است. در جنگ با عراق و امروز در عراق، در یمن و سوریه. نه تنها فقر مهاجرین، بلکه تهدید و اجبار از سوی ارگانهای نظامی ایران آنها را وادار به شرکت در گردان ویژه فاطمیون و سایر ارگانهای امنیتی رژیم میکند.

طی هفته های اخیر موجی از تبلیغات همه جانبه براه افتاده که در مرکز تمامی آنها تنها یک پیام و هدف نهفته است. تحقیر و مجرم شمردن افغانها و کثرت حضور آنها در ایران، افغان هراسی برای تحریک افکار عمومی و تفرقه افکنی. مجموعه رخدادها اگرچه گونه گون هستند، اما جمع آوری و انعکاس آنها، همگی دارای همین پیامند. شکی نیست که عمل جنائی مجرمان محکوم است. اما کدام ارگان ذیصلاح در پی کنکاش و روشن کردن اقدامات تبهکارانه است که از اعتماد مردمی برخوردار باشد؟ باید هشیار بود و گامهای سنجیده برداشت. باید پرسید سمت و سوی شایعات چیست و چه کسانی بهره وران آن هستند؟ باید از ایجاد تشنج و براه اندازی حمام خون و خشونت دوری کرد. در این آتش افروزی تر و خشک باهم میسوزند در حالیکه آتش افروزان تنها بهره وران آن هستند.

ما همه کانونهای کارگری را فرامیخوانیم در این شرایط حساس دست رفقای کارگرمهاجر را بگیرند و در صفوف خود جا دهند. باید رفاقت کارگری سدی در برابر شووینیسیم و دشمنی با کارگران مهاجر شود. تنها همبستگی کارگری میتواند صف مستحکمی در مقابل ماجراجوئی و خشونت طبقات حاکم با باندهای امنیتی و همتایان افغانشان باشد.

میر (ابتکار کنش: علیه نظامیگری و سلطه گری، برای تحقق حقوق اکثریت جامعه)

www.initiative-mir.de

۱۷ فروردین ۱۴۰۱

06.04.22